

XIX. LITURGIJSKO-PASTORALNI SASTANAK

Od 15. do 18. veljače 1977. godine u Rimu je održan godišnji liturgijsko-pastoralni sastanak pod predsjedanjem kardinala Antonelli-a, u organizaciji »Opera della Regalità di Cristo«. Na sastanku su sudjelovali svećenici, redovnici i laici, kao i jedna skupina mladih. Raspravljalo se o temi »Posljednja Pasha kršćanina, od smrti do života: pastoralni i katehetski problemi u liturgiji za mrtve«.

Sastanak se odvijao u dva pravca: doktrinalne refleksije i rad po grupama.

Tema o smrti kao pashi kršćanina u predavanjima je stavljena u eshatološki okvir i obrađena pod raznim vidovima: biblijsko-teološki, liturgijsko-pastoralni i katehetski. Predavači i naslovi njihovih predavanja bili su slijedeći: B. MAGGIONI, *Biblijska poruka o smrti i prekogrobnom životu*; G. PATARO, *Od smrti do života: refleksije o kršćanskoj eshatologiji*; R. FALSINI, moderator sastanka, *Liturgija za umiruće*; F. BROVELLI, *Teološko-pastoralna čitanja kod sprovoda*; L. OLGATI, *Pastoralni problemi kršćanskih sprovoda*; A. PISTOIA, *Katehetski podsjetnik o smrti kao prelazu i početku novog odnosa između živih i mrtvih*.

U radu po grupama raspravljalo se o »misteriju« utjehe, o ulozi laika i klera u službi ožalošćene rodbine; o kultu mrtvih s prijedlozima za obnovu; o »rječniku« za saopćenje pashalne poruke.

Širinu analize koju su obradili predavači, a koja je obogaćena doprinosom sudionika i pastoralnih suradnika, ne možemo sažeti u ovom kratkom izvještaju, pače ni u Aktima sastanka čije se izdanje očekuje. Iz općih zaključaka Sastanka ipak se mogu izdvojiti neke temeljne smjernice.

Suočeni sa socijalno-kulturnim prilikama koje odbacuju i privatiziraju smrt, kršćani su pozvani da odvažno i jasno izraze značenje vjere kod smrti kršćanina kao pashalnog misterija, tj. kao prelaska s Kristom iz smrti u život i ispunjenje krsne stvarnosti. Treba svladati uskogrudni pogled osobnog doživljaja smrti i pretvoriti ga u eklezijalnu i eshatološku perspektivu, koristeći se, bilo trijeznom ali sigurnim podacima biblijske objave i sadašnje teološke refleksije, bilo prisutnim vrednotama obnovljene liturgije. Slučaj smrti i kršćanski pogreb prigoda je da se pospiješi pastoralna aktivnost prisnijeg zblizenja rodbini, evangelizacije i kateheze uplićući druge eklezijalne komponente, posebno redovnike i laike, u misterij utjehe. Također cjelokupno područje štovanja mrtvih zahtijeva reviziju u formi i u sadržaju.

NOTITIAE 128 (1977) 142.

PRVI DEKANATSKI ČASOPIS U HRVATSKOJ

POLJICA — List Poljičkog dekanata, godine I, br. 1, Gata 1976, str. 82. Izdaju župe Poljičkog dekanata. Glavni i odgovorni urednik: Frane Mihanović. List izlazi povremeno. Adresa: Uredništvo: »Poljica«, 58253 Gata.

Čim sam ugledao novi časopis i pročitao naslov, potražio sam **Opći šematizam Katoličke crkve u Jugoslaviji**, i stari (Sarajevo 1939) i novi (Zagreb 1975), pomnivo pregledao podatke o katoličkom tisku u Hrvata prije i poslije rata, i ustanovio da su »Poljica« doista prvi dekanatski časopis u Hrvatskoj, kako je istaknuto u gornjem naslovu. Pokrenula su ga složna braća — župnici s područja nekadašnje starodrevne seljačke »republike« ili knežije Poljica, odnosno bivšega »poljičkog izvanjskog vikarijata« (1590—1834), koji je 1957. obnovljen pod nazivom Poljički dekanat. Zanimljivo je da su urednici novoga lista svi župnici Poljičkog dekanata — njih petnaest na broju, dok je glavni urednik njihov dekan, župnik Gata, Frane Mihanović, među ostalim našoj javnosti po-